

SALAD'EXPOSICIONS

Del 10 al 25 de mayo de 2014

Salón de Exposiciones
de

c/ Trinidad, 20

Horario

De Lunes a Sábado de 19 a 21 horas.
Festivos de 12 a 14 horas y de 19 a 21,30 horas.

INAUGURACIÓN DÍA 10 DE MAYO, A LAS 20:00 HORAS

Entre todos los visitantes a la exposición,
se sorteará una obra original del autor.

www.caixalmassora.com

IMP. ALGRAFIC · ALMASSORA

edo

Gràcies una vegada més, a Caixalmassora per oferirme la sala i poder, així, mostrar-vos la meua obra. En aquesta ocasió, la mostra està conformada amb qüestions molt diferents entre si, encara que sempre parteixen del mateix esperit: l'admiració.

L'admiració per a l'ofertament persistent de la mare naturalesa i l'admiració per a constatar la sensibilitat humana, en ocasions portada a nivells, per a mi, incomprensibles.

També, per veure materialitzada una il·lusió de molt de temps.

Una abraçada a la meua gent: vosaltres.

J. Edo
Maig 2014

El paisatge humà de Juan Edo

La vida és un contrasentit etern ple de contrastos i contradiccions, d'experiències bones i no tan bones però, més que res, de lluita constant...

Hi ha qui tria lluitar, lluitar amb tota la seua ànima però sense cap violència i pacientment. Les armes? Grafitis de diferent duresa i paper blanc, entre altres.

Podríem arribar a pensar que es tracta d'armes prou febles, insignificants, insuficients... però res més lluny de la realitat. Unes mans fortes com les d'un ferrer blanden el llapis amb la delicadesa que pot mostrar una rosa en obrir-se. Una rosa que pot ser tallada, assassinada al seu esplendor per a una delectació temporal, envejant l'esbalaïdora longevitat d'una figuera centenària o d'una olivera mil·lenària. Les seues corfes, amb minuciositat de detalls, ens parlen del pas dels anys tan clarament com les arrugues del rostre d'una dona major que ens mira directament als ulls, recordant la bellesa de la joventut. I així, a poc a poc, descobrim unes altres armes. I tal volta la més poderosa de totes siga la inventiva. Una inventiva desbordant que fa conjuntar hàbilment l'antiguitat clàssica amb la tradició popular o els més impressionants paratges. Una veritable desbandada d'imaginació que trota directament cap a nosaltres i que es pot permetre vestir a mitges, moderadament, el David de Miquel Àngel, homenatjar tant el Greco com un llaurador de tota la vida o fer-nos passejar per un pont romànic als Pirineus. Un veritable paisatge humà on entra una esplèndida Santa Quitèria, la santa i l'ermita, rodejada de flors de la tarongina amb els més antics gojos, quasi tan antics com els senders del Camí de Santiago o els rosetons gòtics. Amb tota l'espiritualitat que ens poden transmetre les muntanyes que apunten al cel, de les quals fluix el miracle de l'aigua formant espectaculars cascades entre pedres arrodonides. La música inspiradora de Beethoven entre la natura, l'Alhambra de Granada des de l'Albaicín, la tendresa d'una maternitat africana...

Armament precís, com veieu, per aconseguir un dibuix pur i net que, sense deixar de banda la humilitat que demostra una granera recolzada en una paret envellida després de reciclar o els mateixos carrers d'Almassora amb una il·luminació nocturna, ens desvela una part del misteri de la llum en aquesta lluita que, de ben segur, ha guanyat el nostre artista Juan Edo.

José Antonio Arias (Keco)
Llicenciat en Belles Arts i professor de fotografia de l'EASD de Castelló

Juan Edo, dibuixant de vocació i devoció.

Pot ser mai millor que en aquesta exposició es pot veure tan bé el sentit vocacional de dibuixant que té el nostre amic Edo: el respecte i com estima el grafit, el seu llapis va on va ell, el porta sempre damunt, Si fins ara havia retratat un hiperrealisme, inusual i poc vist, utilitzant el llapis, el grafit, ara ha fet un passet molt ample volent representar i reproduir tots els símbols de l'antic art: la representació de l'art per excel·lència, l'art en majúscules, les pintures rupestres, aquelles que després de tants anys es mantenen, s'estudien i meravellen tot tipus de persones.

Utilitzant uns grans rajolons, els uns actuals i els altres amb uns quants anys, ha passat del blanc i negre al color, però sempre sent fidel a la seua devoció, al dibuix, a l'hiperrealisme de la visió. Amb la tècnica de les mans, ha donat a la base el cos de les velles parets de coves i refugis. Amb els colors de la naturalesa al costat, ha volgut fer una col·lecció completament diferent, reproduint, amb la saviesa del gran mag, els animals i les persones com fa milers d'anys es van plasmar. Ha aprofitat la matèria prima existent, els colors dels hematites, els ocres de les pedres, els òxids de ferro, els blancs dels caolins i, per a això, ha investigat en la comarca, en la província, buscant per Benicàssim, Xodos, l'Alcora, Araia, Traiguera, preguntant i experimentant, de la mateixa manera com van fer els nostres avantpassats, quin podia ser el millor aglutinant per compactar i assimilar els colors: la sang, la saliva, el rovell o la clara d'ou, etc. Tot per poder ser el gran pintor de les Tres Gràcies, dels animals de l'art llevantí o, potser, de les figures càntabres de la Cova d'Altamira, els bisons, o l'espectacular cabreta.

Per tant, veiem un Edo per dins. Veiem la transformació de l'art rupestre i prehistòric, antic i de milers de anys, en un art modern, actual, en un art de carbó i de recursos naturals. La transformació de l'art, convertit en art.

Gerardo Clausell Cantavella
Arqueòleg

